

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτίτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΟΤΕ ΗΜΙΝ ΕΥΩΝΟΝ ΤΡΟΦΗΝ

Μία γενική και ομοιόμορφος εὐχή διατυπώσεται ἐκ πάντων τῶν σημείων τῆς χώρας, ὅπου μεγάλων πληθυσμῶν συγκεντρώσεις, ὅπου μεγάλα λαϊκά κέντρα.

«Ἐλαττώσατε τοὺς μεγάλους εισαγωγικούς δασμούς, ἵνα καὶ ἡμεῖς δυναθώμεν νὰ προμηθευώμεθα ἐπαρκῆ καὶ καθαρὰν τροφήν, ἀντὶ τῆς ἀνεπαρκοῦς καὶ δηλητηριώδους, ἣν σήμερον τὰ πενιχρὰ μέσα μας μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ προμηθευώμεθα».

Καὶ ἡ φωνὴ αὕτη ἠκούσθη διάτορος ἐν Ἀθήναις, θλιβερὰ ἐν Πειραιεῖ, ὡς πικρὸν παράπονον ἐν Πάτραις καὶ μετ’ ὀλίγον, θ’ ἀντηχῆ ὡς πένθιμος κωδωνοκρουσία καθ’ ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν, ὅπερ, πειθόμενον εἰς κενὰς ἐπαγγελίας, ἐπίστευσεν ὅτι λόγοι δασμολογικοὶ καὶ μόνον ἦσαν οἱ αἴτιοι τῆς μεγάλης ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων καὶ ἐφαντάσθησαν, ὅτι ἡ νίκη τῆς Ἀγκύρας καὶ αἱ δασμολογικαὶ μεταρρυθμίσεις θὰ εἶχον ὡς ἄμεσον ἐπακόλουθον τὸν χρυσοῦν αἰῶνα.

Ἄτυχῶς δὲν εἶναι τὸ δασμολόγιον ὅπερ καθιστᾷ δυσχερῆ τὸν βίον τοῦ πτωχοῦ. Εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα τὰ αἴτια, πολλῶ ἰσχυρότερα ἀτυχῶς τῆς δυνάμεως τῶν κυβερνήσεων, ὡς ἐβεβαίωθη τοῦτο εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Εὐρώπης, ὅπου ὁ λαὸς, ἀπελπισθεὶς, ἠγείρεν ἔνοπλον χεῖρα κατὰ τῆς ἐν νόμον τάξεως, ἵνα ζητήσῃ τὴν περιστολὴν τῆς ὀσημέραι προΐουσης ὑπερτιμῆσεως τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου. Ἄν δὲ ποῦ εὐρέθησαν κυβερνήται βεβαιώσαντες, ὅτι ἐξαρτᾶται ἀπ’ αὐτὰς νὰ καταστήσωσιν εὐωνον τὸν βίον τῶν ἐργατικῶν τάξεων διὰ δασμολογικῶν μεταρρυθμίσεων, οἱ κυβερνήται οὗτοι ἢ δὲν εἶχον ὀρθὴν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων, ὅπερ οὐχὶ ἀπίθανον, ἢ σκοπίμως ἐπεχείρησαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὴν λαϊκὴν εὐπιστίαν καὶ κατὰ τοῦτο ἴσως ἐπέτυχον.

Τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων πολλοὶ εἰσὶν οἱ συντελεσταί, πρῶτος δὲ πάντων ἡ φοβερὰ ὑποτίμησις τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τοῦ ἀνταλλακτικοῦ νομίσματος, ἣτις ἐγένετο παραίτιος τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου κατὰ φυσικὸν δὲ

κανόνα καὶ τῆς οικονομικῆς ἀνισοροπίας τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ὧν τὰ ἡμερομίσθια παρέμενον οἷα καὶ πρὸ τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ ἀνταλλακτικοῦ νομίσματος. Τῶν τοιούτων ὅμως ζητημάτων ἡ ἐξέτασις ἀποτελεῖ θέμα διαφόρων τῆς παρούσης μελετῶν. Τὸ μόνον ὅπερ ἐδῶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἶναι ὅτι γενικῶς ἐστὶ παραδεγμένον, ὅτι, ἐκτὸς σπανιωτάτων περιπτώσεων, παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς τὸ δασμολόγιον εἶναι ὁ ἔσχατος τῶν συντελεστῶν τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου καὶ δὴ τῶν ἀντικειμένων τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐν τῇ δυτικῇ δὲ καὶ τῇ βορείῳ Εὐρώπῃ, ὅπου οἱ λαοὶ εἰσὶ πρακτικώτεροι, παρετήρησαν, ὅτι οἱ μεγαλειότεροι τῶν ὑπερτιμῆσεων συντελεσταὶ εἰσὶν οἱ μεσολαβούντες μετὰ τὸ παραγωγῶν ἐν τοῖς τόποις τῆς παραγωγῆς ἢ τοῦ μεγάλου ἐμπορίου ἐν τοῖς ἀποταμιευτικοῖς κέντροις καὶ τοῦ καταναλωτοῦ ἐν τοῖς τόποις τῆς καταναλώσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου προέβησαν εἰς μεγάλους ἐργατικούς συνεταιρισμούς, ὧν οἱ ἐταῖροι προμηθεύονται σήμερον μὲ ἀνεπισιθίτους ἐπιβαρύνσεις τὰ πρὸς βίον χρειωδῆ εἰς ἅς τιμὰς πωλοῦνται ἐν τοῖς τόποις τῆς παραγωγῆς ἢ ἐν τοῖς μεγάλοις ἀποταμιευτικοῖς κέντροις. Καὶ ἐλύθη οὕτως ἐκεῖ ἐν μέγα πρόβλημα τοῦ ἐργατικοῦ βίου.

Τοιούτους συνεταιρισμούς παμπληθεῖς εὐρίσκει τις, ἐκτὸς τῶν Σκανδιναβικῶν κρατῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ἀρχῆθεν ἐφημόσθησαν καὶ ἐν Γερμανίᾳ, ἔνθα προηγήθησαν ἄλλοι συνεταιρισμοὶ, τὰ λαϊκὰ ταμιευτήρια, καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὅπου πρὸ αὐτῶν εἶχον ἐφαρμοσθῆ, χάριν τῶν ἐργατικῶν τάξεων, τὰ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ κράτους ταμιευτήρια.

Παρ’ ἡμῖν ἐν μοναδικῶν τοῦ τύπου τούτου ἴδρυμα ὑφίσταται, ἢ ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικὴ Ἐνωσις. Ἄλλ’ αὕτη, ἀφορῶσα εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν ἄλλων τάξεων, βεβαίως δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Ἡδύναντο ὅμως κατὰ τὸν τύπον αὐτῆς νὰ καταρτισθῶσι καὶ οἱ λαϊκοὶ συνεταιρισμοὶ, λειτουργοῦντες ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον τῆς πολιτείας καὶ ἐργατικῶν συνδικάτων, ἐντεταλμένων τὸν ἀδιάλειπτον καὶ αὐστηρὸν ἀλλὰ λογικὸν καὶ μετριοπαθῆ ἔλεγχον τῶν διοικούντων καὶ διαχειριζομένων τὰ

καταστήματα τῶν συνεταιρισμῶν.

Πρὸς τοιαύτην κατεύθυνσιν δεόν νὰ ἐφελκύνωσι τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως οἱ ἐργατικοὶ πληθυσμοὶ, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δεόν νὰ στραφῆ ἡ ὅλη μέριμνα τῶν ἐργατικῶν σωματείων, τὰ ὅποια θὰ παρεῖχον εἰς ἑαυτὰ καὶ τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὰ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, πολλῶ πρακτικώτεραν ἐκείνης δι’ ἣς προπονεῖται ὁ Ἑλλην βιοπαλαιστής εἰς τὰς ἀδικαιολογήτους καὶ καταστρεπτικὰς ἐκείνας ἀπεργίας, αἵτινες τὸν καθιστῶσι, παρ’ ὅλον τὸ τυχὸν δίκαιον τοῦ ἀγῶνος του, βδελυκτὸν καὶ ἀπεχθῆ εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἐν Ἐρμουπόλει ἐγένετο ποιά τις ἀπόπειρα τοιούτου συνεταιρισμοῦ διὰ τῆς συστάσεως τοῦ καὶ ἤδη ὑφιστάμενου συνδέσμου τῶν ἐργατῶν «Ἀλληλοβοήθεια». Ὁ Σύνδεσμος οὗτος, ὅστις, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὑποδηλοῖ, ἐσκόπει τὴν καθ’ οἰονδήποτε τρόπον ἀμοιβαίαν τῶν μελῶν του συνδρομὴν, ἴσως δ’ ἂν ἠκολούθει τὴν ὁδὸν ἣν ἔταμον οἱ ἀρχικοὶ ἴδρυται, θὰ κατέληγεν εἰς τὸν τύπον τῶν λαϊκῶν ἐκείνων ταμιευτηρίων ὧν εἰσηγητῆς ἐγένετο ὁ Σουλτσε Δέλιτς ἐν Γερμανίᾳ. Ἄτυχῶς ἐπὶ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ἐκλήθησαν πολλοὶ καὶ ποικίλης μορφώσεως ἄνθρωποι, οὐδεὶς ὅμως φαίνεται ἀντελήφθη τὴν ἀληθῆ κατεύθυνσιν τοῦ σωματείου, ὅπερ διαρκῶς παραπαῖον καὶ ταλαντευόμενον, μόλις καὶ μετὰ βίας κατῴρθωσε νὰ ἐρμηνεύσῃ, ὅτι ὁ ὅρος ἀλληλοβοήθεια σημαίνει τὴν εἰς τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου καὶ τὰς οἰκογενείας των δωρεὰν παροχὴν ἱατρικῆς περιθάλψεως, ἐσχάτως δὲ καὶ τῶν φαρμάκων.

Ἡ δωρεὰν παροχὴ τῶν φαρμάκων κατέστησεν ἀρκετὰ δημοφιλεῖς τὸ σωματεῖον καὶ αἱ τάξεις του ἤρξαντο πυκνούμεναι, ἴσως δ’ ἡ περίστασις αὕτη θὰ ἦτο ἡ εὐδαιμονότερα νὰ τραπῆ τὴν ὁδὸν τῶν μεγάλων ἐν Εὐρώπῃ ἐργατικῶν συνεταιρισμῶν, ἀναθεωροῦν ὡς πρὸς τοῦτο τὸ καταστατικόν του, ὅποτε θὰ παρεῖχε πραγματικὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τε τὰ μέλη του καὶ τὸν τόπον, ὅστις μαστίζεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν τῶν μεταξὺ παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν μεσολαβούντων.

Αἱ δασμολογικαὶ μεταρρυθμίσεις ἐνδεχόμενον νὰ ἐπέλθωσιν, αἱ λαϊκαὶ ὅμως τάξεις δὲν θ’ ἀνακουφισθῶσι

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Αριθμός 15.626.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμού.

Ο παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου δικαστικὸς κλητὴρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης δηλοποιεῖ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 789 τῆς δωδεκάτης Μαρτίου ε. ε. προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ὅτι τὴν δεκάτην πέμπτην Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξῶθι τοῦ κερφενείου Ἰωάννου Π. Καραμίτσου κειμένου ἐν Πλάκᾳ πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Μήλου τὰ ἐξῆς δύο κτήματα τῆς ὀφειλέτιδος Κατῆς Στυλ. Καμακάρη ἥτοι πρῶτον εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως δύο ζευγαριῶν ἐσπαρμένους κριθῆν καὶ σκοροδά με ἀλώνιον ἐν μονόσπητον, μάνδραν, ὑδροδεξαμενὴν καὶ χαβούζαν κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Βάτον καὶ συνορευόμενος γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Δημητρίου Ἐπαιτίδου, Ἰωάννου Ζούλια, Γεωργίου Ευδοῦ, Κωνσταντίνου Ζούλια, Δημητρίου Ζούλια, κληρονομίων Ἰωάννου Βαμβούνη καὶ με δρόμον δημοσίου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς χιλίας καὶ δεύτερον μίαν ἀμπελος τεσσάρων ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Βουνάλα Προβάτᾶ ἐμπεριέχουσα τεσσαράκοντα τρεῖς συκᾶς καὶ ἀπλάγιον καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Μιχαὴλ Βαμβούνη, Κωνσταντίνου Βήγου καὶ δρόμου, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς ἑκατὸν, τὰ κτήματα ταῦτα κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 779 ε. ε. κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Α. Τσιριγώτου παραγγελίᾳ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Μιχαὴλ Γ. Δαμουλάκη πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν χιλίων τριακοσίων πενήκοντα τόκων καὶ ἐξόδων κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος ὤρισθη διὰ τὸ πρῶτον κτῆμα τὸ ποσὸν δραχμ. πεντακοσίων καὶ διὰ τὸ δεύτερον δραχμ. πενήκοντα (50), ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 974 Πολ. Δικονομίας.

Ἐγένετο ἐν Μήλῳ 16 Μαρτίου 1912.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ Συμβολαιογράφος Μήλου

Ἰωάννης Νοστροάκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μήλῳ αὐθήμερον.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Ἰωάν. Νοστροάκης

Αριθ 15627.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ο παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου δικαστικὸς κλητὴρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης δηλοποιεῖ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 788 τῆς δωδεκάτης Μαρτίου ε. ε. προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ὅτι τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξῶθι τοῦ κερφενείου Ι. Π. Καραμίτσου κειμένου ἐν Πλάκᾳ πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Μήλου τὰ ἐξῆς δεκάτρια κτήματα τοῦ Στυλιανοῦ Ἰω. Καμακάρη ἥτοι 1) μίαν ἰσόγαλις οἰκίαν ἐκ τριῶν διαιρέσεων αὐλῆς, ὑδροδεξαμενῆς, βούβας, φούρνου, μανδρῶν, σπηλαίου καὶ πατητηρίου, κειμένη ἐν τῷ χωρίῳ Βάτω καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Σάββα Κκισσαρίδου, Δημητρίου Κκισσαρίδου, Φιλίππου Γοζαδίνου, Κωνσταντίνου Τσιριγώτου καὶ δρόμου δημοσίου, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς χιλίας, 2) εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως ἡμισείας ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Τουρκοποτάμου καὶ συνορευόμενος ἀπὸ ἰδιοκτησίας Φραντζέσκου Καμακάρη, Στάμου Μαρνίτση, Γεωργίου Ραπανάκη, Ἰωάννου Νίνου καὶ δρόμου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς διακοσίας, 3) εἰς ἕτερος ἀγρὸς ἐκτάσεως τριῶν ζευγαριῶν κατὰ τὴν θέσιν Τουρογλιᾶν πλησίον ἰδιοκτησιῶν Σταύρου Ζούλια, Γεωργίου Καμακάρη καὶ Γεωργίου Βήγου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς ἑκατὸν, 4) εἰς ἕτερος ἀγρὸς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Βουνὸν τριῶν ζευγαριῶν πλησίον ἰδιοκτησιῶν Ἀντωνίου Βήγου, Κωνσταντίνου Ζούλια, Γεωργίου Γαϊτανῆ καὶ Ἐμμανουὴλ Καμακάρη ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα, 5) μίαν χερσάμπελος τεσσάρων ἐργατικῶν με τέσσαρας συκᾶς κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Γιερχκόπετρα πλησίον ἰδιοκτησιῶν

Νικολάου Κακογιάννη, Ἐμμανουὴλ Καμακάρη καὶ δρόμου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς πενήκοντα, 6) μίαν ἀμπελος ἐνὸς ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου με μίαν συκὴν κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Κάμπον πλησίον ἰδιοκτησιῶν Θεοδώρου Καμακάρη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς τριάκοντα, 7) μίαν χερσάμπελος δύο ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Ἀρχοντιμίων πλησίον ἰδιοκτησιῶν Γεωργίου Καμακάρη, Ἐμμανουὴλ Καμακάρη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς πενήκοντα 8) εἰς ἀγρὸς μίᾶς ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Ἀρχοντιμίων πλησίον ἰδιοκτησιῶν Γεωρ. Λαθούρα, Ἀθαν. Λιουδάκη, Ἀθαν. Εὐρυπίδου καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμ. πενήκοντα 9) μίαν μάνδρα ἀχυρῶν καὶ οἰκίσκος κατὰ τὴν θέσιν Ἀρχοντιμίων πλησίον Θεοδώρου Καμακάρη, Αἰκατερίνης Καμπούρη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς πενήκοντα 10) μίαν χερσάμπελος ἐκτάσεως τεσσάρων ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κατὰ τὴν θέσιν Παρασπόρου Παππαμανωλάκη πλησίον Γεωργίου Καβρουδάκη, Ἀνδρέου Βαμβούνη, Ἰωάννου Μαρθεοδωράκη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς πενήκοντα, 11) εἰς ἀγρὸς μίᾶς ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Καμπῆ πλησίον ἰδιοκτησιῶν Ἀντωνίου Καβαλιέρου, Ἰωάννου Βαμβούνη καὶ Μιχαὴλ Φραντζεσκάκη, ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς πενήκοντα, 12) εἰς ἀγρὸς δύο ζευγαριῶν κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Βρυσίδα πλησίον ἰδιοκτησιῶν Σταύρου Ζούλια, Θεοδώρου Καμακάρη καὶ δρόμου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς πενήκοντα καὶ 13) μίαν ἀμπελος ἐνὸς ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου κατὰ τὴν θέσιν Κάμπου πλησίον ἰδιοκτησιῶν Φραγκιοῦ Νίνου, Νικολάου Ψαθᾶ καὶ Πέτρου Ραπανάκη ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς τριάκοντα. Τὰ κτήματα ταῦτα κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 780 ε. ε. κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Α. Τσιριγώτου παραγγελίᾳ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Μιχαὴλ Γ. Δαμουλάκη πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν χιλίων διακοσίων ἐβδομήκοντα τόκων καὶ ἐξόδων κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος ὤρισθη τὸ ἡμισυ τῆς δι' ἑκαστον κτῆμα γενομένης κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 974 Πολ. Δικονομίας.

Ἐγένετο ἐν Μήλῳ 16 Μαρτίου 1912.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος

Συμβολαιογράφος Μήλου

Ἰω. Νοστροάκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μήλῳ αὐθήμερον.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Ἰω. Νοστροάκης

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατάπληκτοι πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς χυδακτικότητος δι' ἧς, οἱ ὑπευθύνως διαχειριζόμενοι τὰ κοινὰ ἐν Ἑλλάδι, προέβησαν διὰ τῶν διεργασιῶν τὰς γνώμας των δημοσιογραφικῶν ὁργάνων εἰς ἐπίθεσιν ἀνανδρον κατὰ μέλους τῆς Βασιλικῆς δυναστείας, ὅπερ ἐξαιρετικῶς ἀπελάμβανε καὶ ἀπολαμβάνει τῆς ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὑπ' οἰανδήποτε τάξιν πρῶτων διετέλει τὸ κράτος, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ διαμκρτυρηθῶμεν δι' ὄλων τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς μας κατὰ τῶν ἀσεβῶν ὑβριστῶν, κολακευόμενοι νὰ πιστεύωμεν ὅτι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην διερμηνεύομεν καὶ τὰ αἰσθηματικὰ τῆς κοινωνίας ἀμφοτέρων τῶν πόλεων τῆς Σύρου.

— Φαίνεται ὅτι ἐπὶ δέμηνον ἤδη αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Περαιῶς παρουσιάζουσιν ἀρκετὴν μείωσιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν ἀντιστοιχῶν μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1911, τικυτῆ δὲ μείωσις φαίνεται ὅτι παρατηροῦνται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐξ ἄλλων φόρων εἰσπράξεις, ὥστε νὰ καταστήσῃ πλέον ἢ ἀμφιβόλους τὰς ὑπεσχημένας δασμολογικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ τὰς διατυμπανισθείσας καταγγελίας τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.

— Εἰς κάποιαν ἀπὸ τὰς κυβερνητικὰς ἐφημερίδας ἀνέγνωμεν δειλῶς προβάλλουσαν ἀπὸ τῆς στήλης τῶν μικρῶν εἰδήσεων τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁμὰς Ἀγγλων κεφαλαιούχων ἐπρότεινε ἢ θὰ προτείνῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν

Ἐνταῦθα εἰρησία . . . Δραχ. 8.
» ἐξάμηνος. . . » 5.
Ἐν Ἀθήναις ἔτι λοιπῇ Ἑλλάδι » 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διαιτριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπὴν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς φανλοκρατίας, ὅτε ἐξ ἔμφρονος πολιτικῆς ἐτηρεῖτο ἡ τοσοῦτον θίξασα τὴν Ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν ἀφογοῦς στάσις, καὶ ἡ Κορητικὴ ὑπόθεσις προήγειτο καὶ ἡ Πύλη οὐδέποτε ἐφθασεν εἰς τοσοῦτον ἰταμότητος. Σήμερον, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀνορθώσεως, παρὰ τοὺς ἐκάστοτε ταρταρισμοὺς τῶν Λιονταρίδων, ὅτι δὲν θ' ἀνεχθῶμεν τοῦ λοιποῦ κολάφους, ὑπέστημεν τὰς βαθυτέρας ταπεινώσει, τοὺς δεινότερους ἐξεντελισμοὺς, ἀναγκασόμεθα δι' εἰς ἀφογοῦς στάσις, οὐχὶ πλέον ἐκ πολιτικῆς φρονήσεως, ἀλλὰ πύσοοντες εἰς ἀπειλὰς. Ἰδοὺ ἡ διαφορὰ τῶν δύο καταστάσεων. Τότε ἐσώζομεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον τῆς φυλῆς, ἐνῶ σήμερον ἐξεντελιζόμεθα περιφανῶς καὶ ἐνώπιον τῶν ὁμογενῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου. Καὶ ἐν τοῦτοις ὑπάρχουσιν Ἕλληνες ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἰσχυριζόμενοι, ὅτι σήμερον δὲν αἰσχύνομαι διὰ τὸν ἐθνισμόν των, ὡς ἄλλοτε. Τῇ ἀληθείᾳ ὑπάρχουσι περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς δὲν χάνει κανεὶς τὸν νοῦν του, εὐρισκόμενος ἐναντι τοιαύτης φοβερᾶς διαστροφῆς τῆς κοινῆς γνώμης.

ΕΝΟΧΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Ἡ δεσποινὴς Ἰωάννα Δαπόλλα, ἥτις κατοικεῖ ἐν Σύρῳ, γράφει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα :

« Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ὑπέφερον ἐκ τοῦ στομάχου. Ἡ χώνευσις εἶχε καταστῆ σχεδὸν ἀδύνατος ὅταν δὲ ἐλάμβανον καὶ τὴν πλέον ἐλαφρὴν τροφὴν ὑφιστάμην φορικῶδεις πόνους ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Διὰ τὰ μετρίζω τοὺς πόνους ἐφθασα εἰς τὸ σημεῖον νὰ μὴ τρώω σχεδὸν πλέον. Κατέστη ὡς ἐκ τούτου πολὺ ἰσχνὴ καὶ ἀδύνατος. Μετεχειρίσθη πολλὰ φάρμακα ἀλλ' ἄνευ ὠφελείας τινός. Κατόπιν τῶν ἐκνευλιμημένων ἀποτυχιῶν ἤρχισα ν' ἀπελπίζωμαι περὶ τῆς Θεραπείας μου. Ἐτέλει ἀπερᾶσις νὰ δοκιμάσω τὰ ὑμέτερα κατὰ πότις Πίνκ, τὰ ὁποῖα πλεῖστοι ἐγκωμιάζον. Τὰ εἰρημένα κατὰ πότις με ἀνεκούφισαν ἀμέσως. Μοὶ ἐκνευδωτικῶν τελείας χωνεύσεις, πάσας τὰς δυνάμεις καὶ τὴν εὐεξίαν μου.»

Δὲν πρέπει νὰ δυπανησχετῆτε ἐὰν πάσχητε ἐκ τοῦ στομάχου, ὑποθέτοντες ὅτι θὰ ὑπέφερῃτε αἰωνίως, διότι τὰ Καταπότις Πίνκ θὰ σᾶς ἀπαλλάξωσι πολὺ εὐκόλως ἐκ τῆς ἀσθενείας ταύτης. Ὅταν πτωχὸν αἷμα κυκλοφορῇ εἰς τὸν στομάχον, οὕτως δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἐκτελεθῇ ἀτελῶς τὴν ἐργασίαν τῆς χωνεύσεως. Τὰ κατὰ πότις Πίνκ ἐπιτυγχάνουσιν ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ, παρέχοντα αἷμα πλούσιον καὶ ἀγνόν. Τὰ ὄργανα ἐξασθενεῦνται τότε, ὅταν τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον τὰ τροφοδοτῆ, καταστῆ πτωχόν καὶ ἀκάθαρτον.

Ἄς μὴ λησμονῆ τις, ὅτι ἡ διὰ τῶν Καταποτιῶν Πίνκ, Θεραπεία εἶνε ἡ ἀπλουστάτη. Ἄρκει ἡ χρῆσις ἐνὸς ἢ δύο κατὰ πότιων, κατόπιν ἐκάστου φαγητοῦ, ἀνευ οὐδεμιᾶς μεταλλαγῆς τῶν συνθηθεῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαιρητὴ παρακκταθήνη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρβόνη, Βούλγαρη καὶ Ν. Παπαδάκη. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια κατὰ πότις Πίνκ φέρουν ἐξῶθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν με τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐσῶθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χηρῆσεως ἐλληνιστί.

μας τὴν ἐνοποίησην τῶν δανείων μας. Ἡ εἶδησις αὐτὴ ἐνδεχόμενον αὖριον νὰ παρουσιασθῇ ὑπότιτλος καὶ μετ' αὖριον ὡς σοβαρὰ εἰδήσις τῆς τελευταίας ὥρας, προκαλοῦσα βίγη ἐνθουσιασμοῦ καὶ τὰς ὑστερικὰς ἐπευφημίας τῶν ἀνορθωτῶν, διὰ τὴν ἀνορθωθεῖσαν πίστιν τοῦ κράτους.

Ὅπως μὴ σπεύδωσιν ὅμως εἰς τοὺς ἐνθουσιασμούς των, διότι οὔτε περὶ γενικῆς ἐνοποιήσεως δανείων πρόκειται, οὔτε περὶ ἀπαλλαγῆς μας ἀπὸ τοῦ ἐλέγχου, ὡς θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἀνορθωταὶ νὰ διακηρύξωσι. Πρόκειται ἀπλῶστα περὶ τῆς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐλέγχου ἐνοποιήσεως τῶν ἐξ εἰς χρυσὸν δανείων μας ἐπ' ὠφελείᾳ πάντως τῶν δανειστῶν καὶ οὐχὶ τῆς ἐπικρατείας. Ὡς ἐκ τούτου δὲ οὐχὶ μία ἀλλὰ πολλαὶ εἰσὶν αἱ ομάδες, αἱ περὶ ὧν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐλέγχου νὰ τοποθετήσῃ διὰ τὴν ἐνοποίησιν τῶν εἰς χρυσὸν δανείων μας τὰ κεφάλαιά των, σχετικῆν δὲ περὶ τοῦ ζητήματος μελέτην ἐδημοσίωσεν ἡ ἐν Ἀθήναις οἰκονομικὴ ἐφημερὶς «Μέτοχος», σκοποῦσαν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὁ ὑπ' αὐτῆς εἰσηγόμενος τρόπος ἐνοποιήσεως ὠφελεῖ ἐξ ἴσου τοὺς δανειστάς καὶ τὴν ἐπικρατείαν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀληθῶς ἀπέδειξεν, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ὅμως πολὺ ἀμφιβάλλουεν.

Ἐξ ἐκτάκτων πρὸς τὰ κυβερνητικὰ φύλλα τηλεγραφήματων γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν περιούσιον λαόν, ὅτι εἰς τὴν Ζαγοράν τοῦ Πηλίου ἐδεξιώσαντο διὰ βατῶν καὶ κλάδων, ἐν ἀλαλαγμοῖς στίχων καὶ κυμβάλοις τὸν Μεσσίαν ἀναμορφωτὴν, ὃν ἀνεκέρυξαν καὶ ἐπίτιμον δημότην τοῦ Δήμου Ζαγοράς.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μεσσίου ἔσγεν ὡς συνακόλουθον εὐεργετικὴν βροχὴν, ἣτις καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐπότισε τὴν κινδυνεύουσαν ἐκ τοῦ παρτενομένου αὐγμοῦ Θεσσαλικὴν γῆν, σωθείσης οὕτω τῆς διατρεχάσης τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων Θεσσαλικῆς παραγωγῆς.

Πρὸ τοιούτων χειροπιαστῶν δειγμάτων τῆς εὐεργετικῆς δασείας τοῦ Μεσσίου, δύναται τις πλεονὺν ἀμφιβάλλη καὶ νὰ μὴ ἀναφωνήσῃ μετὰ τῶν λοιπῶν: «Μνησθητί μου Ἐλευθερίε νῦν ὅτε ἦλθεν ἡ Βασιλεία σου;»

Ἐκτὸς ὅμως τῶν πρὸς τὸν Μεσσίαν αἰῶνων τῶν Θεσσαλῶν, λέγεται ὅτι καὶ πρὸς τὸν παρκαλοῦσιντα ραψωδῶν τῆς ἐκδρομῆς καὶ τῶν λαϊκῶν ἐνθουσιασμῶν κ. Μπάουτσερ, ἐπεδόθη ψήφισμα, δι' οὗ ὁ Θεσσαλικὸς λαὸς κῦχοντο τὸ ὡς εὐ παρέρτης εἰς τὸν ἀκραϊνῆ τοῦτον φίλον τῆς Ἑλλάδος, ὅστις πρὸ οὐχὶ μακροῦ χρόνου ἔγραψεν ἐκ Κρήτης εἰς ἀνταπόκρισίν του — et scripta manent — ὅτι τοὺς μὲν Βουλγάρους ὑπολόγηται, τοὺς Κρήτας θαυμάζει, ἐνῶ διὰ τοὺς Ἕλληνας οὐδὲν ἕτερον αἰσθάνεται ἢ βαθεῖαν περιφρόνησιν. Τοὺς Θεσσαλοὺς ὅμως δὲν τοὺς θίγουν φαίνεται ταῦτα, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θεωροῦν ἑαυτοὺς Ἕλληνας, ἵσως δὲ καὶ νὰ πιστεύωσιν ὅτι εἶναι Αὐστριακοὶ, ὡς πολλοί, ἂν δὲν ἀπατώμεθα τοὺς ὀνομάζουσιν. O tempora o mores!

Ἐκ τυχαιῆς ὄλης συμπτώσεως μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ παρατηρήσωμεν τὴν ἀδιάλειπτον ἐπιμέλειαν μετ' ἧς ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἀσκει τὸν διηνεκῆ αὐτῆς ἐλέγχον διὰ τακτικῶν, ἐπιθεωρήσεων ἐφ' ἀπάντων τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς, ἐξελέγχουσα τὰ βιβλία, τὴν ἐν γένει ἐργασίαν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἐξάμηνον. Καὶ οὕτως ἐξηγεῖται τὸ μυστήριον διατὶ τὸ ἄριστον τοῦτο ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ τραπεζικῶν ἴδρυμα κατώρθωσε νὰ ἐξέλθῃ ἀλώβητον ἐκ τοῦ συνταράξαντος κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους τὴν ἀγορὰν τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰς λοιπὰς ἀγορὰς τῆς Ἀνατολῆς, ἐφ' ὧν τεράστιον ἐκτείνει κύκλον ἐργασιῶν, οἰκονομικοῦ καταιγισμοῦ. Πρὸ ἐξαμήνου μάλιστα εἶχεν ἐνεργηθῆ ἡ τακτικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ ἀρίστου λειτουργούντος ἐν Σύρῳ ὑποκαταστήματος τῆς ὑπὸ τὴν δεξιὰν καὶ περὶ τὴν ἀριστεράν διεύθυνσιν τοῦ κ. Α. Ν. Σπουργίτη, ἡδῆ, μάλιστα τὸ ἐξάμηνον συμπληρώθη καὶ ἰδοὺ πάλιν ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων αὐτῆς ἐπιθεωρητῶν κ. Σταμάτιος Γυαλίστρας ἐπιλαμβάνεται τῆς τακτικῆς ἐπιθεωρήσεώς του, ἵνα διὰ πολλοστὴν φορὰν ἐπιθεωραίωσιν, ὅσα καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐπιθεωρηταὶ, ἦτοι τὴν ἀρίστην καὶ ἀφογεν λειτουργίαν τοῦ ὑποκαταστήματος, χάρις εἰς τὴν ὑπέροχον ἰδιοφυίαν τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ διευθυντοῦ.

— Μεγαλοπρεπῶς ἐτέλεσε τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τοῦ ὁ καθ' ἡμᾶς ἐνοριακὸς Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος, κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, χοροστατήσαντος κατὰ τὸν ἔσπερινον καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν Ἀθανασίου, λαβόντος μέρος χάριν τιμῆς πρὸς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναόν.

Ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλοῦ νέου κ. Γεωρ. Λυγεράκη μετὰ τῆς σεμνῆς ὁσ. Εἰρήνης Θ. Ἀργυροῦ, ἀνεψιᾶς ἐπ' ἀδελφῆ τοῦ συμπολίτου μας κ. Ε. Κυριακοῦ ἐμπορορράπτου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Σεμνοπρεπῶς τελεῖται αὖριον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὑπὸ τῆς βαρυνουμένης οἰκογενείας αὐτοῦ τὸ ἐξάμηνον Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Σμύρῃ ἀποβιώσαντος ἀγαθοῦ συμπολίτου μας Ἰωάννου Ἀνέστη, πλοηγοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας τῶν Διαπορευόμενων, πατρός δὲ τοῦ ἐν Mechedissar τῆς Περσίας ἀρίστου ἐγκατεστημένου καὶ τιμῶντος τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐγκρίτου ἱατροῦ κ. Νικολάου Ι. Ἀνέστη.

Προσφιλὴς διὰ τὴν Σύρον προσωπικότης, μία ἐξαιρετος κοινωνικὴ φυσιογνωμία, μετὰ πολλὰς ἀρετὰς καὶ πολυκύμαντον δρασίαν, ἐξέλειπεν ὁ **Γεώργιος Μπουκλάκος**, ὁ ἀθλησμὸντος διὰ τὴν Ἐρμούπολιν ἀστυνόμος, ὁ ὑπέροχος διὰ τὴν ἐπικρατείαν δημόσιος λειτουργός.

Δὲν ἔχομεν ἀκούσας λέξεις νὰ ἐκφράσωμεν τὴν θλίψιν ἣτις συνέχει ὑμᾶς εἰς τοὺς φίλους υἱοὺς τοῦ μετὰστάντος Θεόδωρον, Βασιλείου, Παναγιώτην, Κυριάκον καὶ Μιχαήλ, οὔτε ἐπιχειροῦμεν νὰ τοῖς ἀπευθύνωμεν τὰς κοινοτοποῦς πρὸς παρηγορίαν ἐκφράσεις.

Εἶναι πάντοτε μεγάλῃ ἀπώλεια ἡ ἀπώλεια ἐνός πατρός, τὸ κενὸν ὅμως ὑπερδιὰ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους εἶναι δυσκαμπλήρωτον, διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ μακκρίτου Γεωργίου Μπουκλάκου πληροὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς φαεινῆς, τῆς ἀσπίλου καὶ ὑπερόχου δράσεώς του ἐν τῇ διαχείρισί τῶν κοινῶν, μεγίστη γὰρ παρκαμυθία τοῖς θνητοῖς τὸ ὀπισθόμβροτον κλέος.

Βαρυνουμένη ἡ κοινωνία τῆς Ἐρμουπόλεως πρῶτοεμφανίσθη εἰς τὴν ὑστάτην αὐτοῦ κατοικίαν ἐπίλεκτον αὐτῆς μέλος, τὸν **Λεωνίδα Μπαϊράν**, ἀρχαῖον ἀνώτερον δικαστικὸν ὑπάλληλον καὶ ἡγετὴν δικηγόρον παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Δικαστηρίοις καὶ Προξενικῶν πράκτορα τῆς Ρωσσίας ἐνταῦθα.

Εἰς λαμπρὴν ἐν τῇ Λέσχῃ καλλιτεχνικὴν ἐσπερίδα καλεῖ τὸν φιλόμουσον τῆς Ἐρμουπόλεως κόσμον ὁ γλυκὺς ψάλτης τῶν Ἀθιδῶν καλλονῶν, ὁ ὠραιοπαθὴς **Ἀχιλλεὺς Νέης**, μετὰ πρόγραμμα περιλαμβάνον τὰ ἐκλεκτώτερα ἔργα τῆς τρυφερᾶς Μουσῆς του. Ἀπὸ τὴν ἐσπερίδα τοῦ χαριτωμένου ποιητοῦ, ἦν θερμῶς συνιστῶμεν, ὅσοι τῶν συμπολιτῶν μας λείψωσι θὰ στερηθῶσι μιᾶς πνευματικῆς ἀπολαύσεως πρώτης γκαμμῆς.

Ἀκρὴ καθαρότης, ἀρίστα ὕλικά, περιποιήσις πρόθυμος καὶ πᾶσα δυνατὴ εὐκολία εἰσι τὰ συστατικὰ τοῦ ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὴν ἀκτὴν Τζελέπη καφενεῖου τοῦ κ. **B. Μαδαράκη**, ὅπου εἶναι τὸ γενικὸν ἐντετυκτῆριον ὅλων τῶν Συριακῶν, τῶν τε ἐκ Σύρου μετακινόντων εἰς Πειραιᾶ καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς διὰ Σύρον ἀναχωρούντων. Τὸ καφενεῖον τοῦ B. Μαδαράκη συνιστῶμεν ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν προτίμησιν τῶν συμπολιτῶν μας τῶν εἰς Πειραιᾶ μετακινόντων.

Σήμερον περὶ ὄραν 2αν M. M. κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ Ἰταλικὸν μεταγωγικὸν «**Δουξ τῆς Γενούης**», παραμείναν δ' ἐν αὐτῷ ἐφ' ὅσον χρονικὸν διάστημα ἀπητεῖτο ὅπως προμηθευθῇ ὀλίγα νωπὰ τροφίμα τερηθῆ δ' ὑπ' ἀτμῶν τῶν ἀπὸ ἡμερῶν ναυλοχοῦ, ἐνταῦθα ἀνθρακοφόρον φορτηγὸν τοῦ Ἰταλικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ Juno ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀγνωστον διεύθυνσιν, πάντως ὅμως πρὸς συνάντησιν τοῦ λοιποῦ Ἰταλικοῦ στόλου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίκετο πρῶτον ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐγκριτος πολιτευτῆς τοῦ Νομοῦ μας κ. Δημήτριος Βοκοτάτοπουλος.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου χάριν τῶν ἐορτῶν εἶχον μεταβῆ, ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Θεόδωρος Ἀγγελόπουλος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν κ. Νικόλαος Κορφινάκης.

Ἐπανέκαμψεν ἐκ Κορθίου ὁ βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ μας κ. Νικ. Καμπάνης δικηγόρος.

Ἀφίκετο, μέσον Πειραιῶς, ὁ βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ κ. K. Καλομενόπουλος, προερχόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅπου μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἶχε μεταβῆ, ἵνα παραστῇ εἰς τοὺς γάμους πεφιλημένης ἀνεψιᾶς, τῆς δεσποινίδος Μαρίας Κων. Κατσούρη.

Ἐπανέκαμψεν ἐκ Σαλαμίνος ὁ κ. Σταμ. Ν. Μπερῆς Πρωτοψάλτης τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἐπανέκαμψεν ἐκ Θήρας ὁ καθηγητῆς τοῦ παρ' ἡμῶν Γυμνασίου κ. Ἀντώνιος Χωραφᾶς μετὰ τῆς συζύγου του.

Ἐπανῆλθεν ἐκ Νάξου, ὅπου μετέβη χάριν τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα, ὁ καθηγητῆς τοῦ Γυμνασίου κ. Ἰωάννης Κατσουρός.

Παραμείνας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνταῦθα, ἐπανέκαμψεν εἰς Σίκινον ὁ φίλος κ. Δημήτριος Πλατῆς ἱατρός καὶ Δήμαρχος Σικίνου.

Προχθὲς ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ συμπολίτου μας Ἡλία Σφακιανάκη ὁ κ. Κωνσταντῖνος E. Λαδόπουλος, ὀνομάσας αὐτὸν Δημήτριον. Νὰ τὰ χιλιάση ὁ καλὸς ἀνάδοχος καὶ νὰ ζήσῃ ὡς Μαθουάλας ὁ νέος Χριστιανός.

Δικασθεῖς τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ, ἐπὶ παραλήψει καθήκοντος, ὁ ἐπιτάτης τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν «**Λαζαρέτα**» Ἄριστ. Καφαλῶς, κατεδικάσθη εἰς 100δραχμῶν πρόστιμον, ἐκπτώσιν ἀπὸ τῆς θέσεώς του καὶ πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων.

Ο ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Κατὰ πάντα τὰ διδόμενα ὁ εἰς χρονίαν κατάστασιν μεταπέσας ἀπὸ μακροῦ Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος εἰσέρχεται εἰς νέαν φάσιν ὀξυτάτην πλεόν ταύτην.

Κατὰ τὰς ἐκ διαφόρων μερῶν συγκεχυμένας πολλαχῶς δ' ἐξογκουμένας εἰδήσεις φαίνεται ὅτι ἡ κατὰ τὸ Αἰγαῖον δράσις τῶν Ἰταλικῶν δυνάμεων, ἣτις συνίσταται, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν κατάληψιν τῶν νήσων **Λήμνου, Ἰμβρου καὶ Μιτυλήνης** καὶ τὴν ἀπόπειραν τῆς ἐκβιάσεως τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου, ἤρξατο διὰ τοῦ ὑπὸ μέρος τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου βομβαρδισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῶν στενῶν ὀχυρωμάτων καὶ δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν ὀχυρωμάτων τοῦ Κούμ-Καλὲ, ὡς τοῦτο συνάγεται ἐκ τηλεγραφήματος τοῦ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ἕλληνας προξένου, τηλεγραφήσαντος ὅτι εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἠκούοντο συνεχεῖς κανονιοβολισμοὶ καὶ ἐκ τῶν πληροφοριῶν τοῦ ἐν Πειραιεὶ καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου τῆς Πανελληνίου Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας «**Θράκη**», οὔ ὁ πλοίαρχος ἐβεβαίουν ὅτι ἐνδον μὲν τοῦ Ἑλλησπόντου ὁ Τουρκικὸς στόλος εὐρίσκειται παρατεταγμένος εἰς τάξιν μάχης ἔξωθεν δὲ περιπολοῦσι μεγάλαι μονάδες τοῦ Ἰταλικοῦ.

Τὸ βέβαιον ἐν πᾶσι τούτοις εἶναι ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μεγάλων γεγονότων. Ὁ εἰσπλοὺς τῶν στενῶν, λόγῳ τῶν λαμβανομένων ἀμυντικῶν μέτρων ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀπηγορεύθη, τὰ τηλεγραφικὰ καλώδια ἐκόπησαν τὸ διεθνὲς πρὸς τὸν Εὐξείνιον ἐμπόριον σταματᾶ, μεγίστας δὲ οἰκονομικὰς κρίσεις θὰ διατρέξωμεν, ἰδιαίτατα δὲ ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία. ἡ κυρίως ἐξυπηρετοῦσα τὰς μετὰ τοῦ Εὐξείνου διεθνεῖς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς. Ἐκτὸς τοῦ κινδύνου τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας τὸ κλείσιμον τῶν στενῶν ζημιοῖ καὶ τὸ μικρὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν νωπῶν ὀπωρῶν τῆς Σύρου, ἣς ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς ἀρκετὰ θὰ ζημιωθῇ, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ ἀποστείλῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἣτις μεγίστας κατηνάλισκε ποσότητας, τὰ κηπουρικὰ προϊόντα του.